

ת"פ 57436/06/19 - מדינת ישראל נגד אליק מכלוף

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 57436-06-19 מדינת ישראל נ' מכלוף ואח'

בפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי
בעניין:	המאשימה
	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	אליק מכלוף

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד יפתח לנדאו

הנאשם בהעדר

ב"כ הנאשם - עו"ד שרון וקנין

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות, בעבירה של לכלוך והשלכת פסולת ברשות הרבים בניגוד לסעיף 2, ביחד עם 4 ו-13(ב) לחוק שמירת הניקיון, תשמ"ד - 1984 (להלן - "חוק שמירת הניקיון") ובעבירה של ניהול עסק להובלת פסולת ללא רישיון עסק כדין בניגוד לסעיפים 4 ו-14 לחוק רישוי עסקים, תשכ"ח - 1968 ביחד עם פריט 5.1(ב) לצו רישוי עסקים (עסקים טעוני רישוי), תשע"ג - 2013.

הנאשם זוכה מעבירות של הפעלת תחנת מעבר ללא התשתיות והדרישות הקבועות בדין, בניגוד לסעיפים 2, 3, 4, 5, ו-6 לתקנות רישוי עסקים (תחנת מעבר לפסולת), תשנ"ח - 1998, ועיסוק בהפעלת אתר פסולת ללא רישיון או היתר זמני בניגוד לסעיפים 4 ו-14 לחוק רישוי עסקים, תשכ"ח - 1968 ביחד עם פריט 5.1(ד) לצו רישוי עסקים (עסקים טעוני רישוי), תשע"ג - 2013.

2. על פי עובדות כתב האישום בהן הורשע, הנאשם היה בעל עסק בלתי חוקי להובלת פסולת. ביום 17.7.2018 בסמוך לשעה 08:40, ולאחר מכן פעם נוספת בסמוך לשעה 11:22, משאית וולבו - מספר רישוי 5673331, אליה היה רתום נגרר מ. ר. 40270301, נכנסה לאתר פסולת לא חוקי ברשות הרבים והשליכה פסולת בניין על הקרקע, הן מהנגרר והן מארגז המשאית.

עוד באותו יום (17.7.2018), נכנסה לאתר משאית נוספת - מ.ר. 4954631, אליה היה רתום נגרר מ.ר. 36732901, והשליכה באתר את תכולת הנגרר אשר הכיל אדמה.

שתי המשאיות ושני הנגררים המפורטים היו בבעלות הנאשם.

במעשים המתוארים לעיל, השליך הנאשם פסולת ברשות הרבים, וניהל עסק להובלת פסולת מבלי שהיה בידו

רישיונות והיתרים לכך.

טיעוני הצדדים

3. ב"כ המאשימה בטיעונו הפנה לערכים המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בערכים המוגנים. לדבריו, על פי הפסיקה הנוהגת, הרף התחתון של מתחם העונש ההולם המקובל הוא 70,000-80,000 ₪, עבור השלכה בודדת. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה התומכת בטיעונו.

לאור ריבוי העבירות, עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשם קנס בסכום של 200,000 ₪ והתחייבות בשיעור כפול. לדבריו, ענישה כלכלית מרתיעה דרושה על מנת למנוע הישנות עבירות ולהפוך לחסרות כדאיות כלכלית.

4. ב"כ הנאשם בטיעונו, ציין כי הנאשם הורשע בשלוש עבירות, אך ורק מכח בעלותו ברכב, מכיוון שלא היה בידו להביא את הנהגים שביצעו את העבירות. לדבריו, הנאשם לא הועמד לדין בתור בעלים של חברה, החברה לא עמדה לדין.

לשיטתו, ניהול ההוכחות היה מוצדק, שכן הנאשם זוכה מהעבירות היותר חמורות שיוחסו לו בכתב האישום, קרי הפעלת תחנת מעבר וניהול עסק של תחנת מעבר ללא רישיון עסק.

לדבריו, האתר בו הושלכה הפסולת כבר היה עמוס בפסולת. הנאשם כבר שילם מכיסו כדי לקיים את הצו שהוצא לו לניקיון האיזור, ופעל לפינוי הפסולת בעלות של כמעט 100,000 ₪. ב"כ הנאשם ציין כי ימציא חשבוניות על ההוצאות שהוציא הנאשם לצורך פינוי הפסולת, אך לא המציא את החשבוניות.

לדבריו, המשאיות נתפסו ואוחסנו על ידי המאשימה, ובכך נגרם לנאשם נזק כלכלי נוסף.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה לפיה במקרים דומים המאשימה סיימה הליכים הסדר טיעון בקנס כולל של 15,000 ₪ בגין 3 שפיכות פסולת.

לדבריו, הרף העליון של מתחם העונש ההולם הוא 70,000 ₪ ולא כפי שהציג ב"כ המאשימה.

לדבריו, העונש המתאים הוא קנס כולל של 10,000 ₪.

5. הנאשם בדבריו האחרונים ביקש להתחשב בגובה הקנס. לדבריו, כבר נשא בהוצאות בסכומים גבוהים - שכן שילם עשרות אלפי שקלים בעבור המשאיות אשר נלקחו למספר חודשים, וכן הוא נדרש לפנות פסולת.

דין והכרעה

עמוד 2

6. הנאשם נותן את הדין בגין 3 אירועים של שפיכת פסולת ברשות הרבים, לצד ניהול עסק ללא רישיון עסק. הגם שכל אירוע שפיכת פסולת מהווה עבירה נפרדת, לאור העובדה שהעבירות בוצעו כולן באותו יום, בנסיבות דומות מאוד, על ידי משאיות שבבעלות הנאשם, כשהפסולת נשפכה באותו אתר פסולת, מצאתי לנכון לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכלל האירועים המתוארים בכתב האישום, כאשר העובדה כי הנאשם ביצע 3 השלכות פסולת תילקח בחשבון בעת קביעת המתחם.

מתחם העונש ההולם

7. **הערכים המוגנים** שנפגעו בעבירות שביצע הנאשם הם שמירה על משאבי הטבע, בריאות האדם ואיכות חיי הדורות הבאים אחריו, שמירה על שלום הציבור ובריאותו, על התחרות החופשית בשוק העסקים.

8. על חשיבות הערכים המוגנים בחוק שמירת הניקיון, ראו דברי בית המשפט העליון בשבתו כב"צ, בבג"צ 4128/02 **אדם טבע ודין - אגודה ישראלית להגנת הסביבה נ' ראש ממשלת ישראל** (16.3.04):

"האדם הוא חלק מסביבתו. הוא מקיים עם סביבתו יחסי גומלין. הוא משפיע על סביבתו והוא מושפע ממנה. הקרקע, המים, האוויר הם היסודות לקיום האנושי. . . איכות החיים נקבעת על-פי איכות הסביבה. אם לא נשמור על הסביבה, הסביבה לא תשמור עלינו. מכאן החשיבות הרבה - לכל פרט ופרט ולחברה ככלל - בשמירה על איכותה של הסביבה שבה מתנהלים חיינו. . . אכן, אחד האתגרים החשובים ביותר של ימינו (בעולם ובישראל) הוא זה של איכות הסביבה. יש בו ביטוי לצורך של "שמירת הטבע והנוף - מעשה בראשית - בלא שיד אדם תקלקל את מעשה הבריאה". . . אחד הערכים החברתיים הראויים להגנה הוא זה של שמירה על משאבי הטבע."

9. ראו גם רע"פ 362/13 **עלי חסן גמיל נ' מדינת ישראל** (27.08.2013), פסקה 18 בהחלטת כב' השופט מלצר:

"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הרבה שיש בעבירות הגורמות לנזק לסביבה, ועל חובתנו, כחברה וכבני-תרבות, להקפיד ולשמור על נקיונה, חוסנה ושלמותה של הסביבה בה אנו חיים"

וגם רע"פ 7861/03 מדינת ישראל נ' המועצה האזורית גליל תחתון (8.5.2006):

"שמירת הפסולת או פיזור וניקוז בדרך בלתי מבוקרת תביא לפגיעה- לעיתים פגיעה אנושה - באיכות החיים, צחות האוויר, בזיהום מי-תהום, בהשמדת החי."

10. על החשיבות בענישה מחמירה לצורך מיגור העבירות ראו למשל דברי בית המשפט העליון ברע"פ 1223/07 **סח עלי מורשד נ' מדינת ישראל המשרד לאיכות הסביבה** (12.2.2007):

"הצורך החברתי הגובר בשמירה על משאבי הטבע ההולכים ומתדלדלים וההכרה בנזק

שנגרם לכלל הציבור בשל זיהום הטבע והסביבה, חייבה את המחוקק לקבוע רמת ענישה משמעותית לעוברים עבירות אלו, ואת בית-המשפט בתורו לנקוט מדיניות ענישה מחמירה כלפי אותם עבריינים".

ראו גם רע"פ 9934/08 ג'באלי נ' **משרד להגנת הסביבה** (3.12.08):
"בצדק הדגיש בית-המשפט קמא את הצורך בענישה משמעותית לאלה המזהמים את הטבע בניגוד לחוק וממניעים של כדאיות כלכלית."
ראו גם רע"פ 6990/10 **דדון חזי וציון 1992 בע"מ נ' מדינת ישראל** (24.11.10).

11. על הערך החברתי שנפגע בעבירה על חוק רישוי עסקים עמד בית המשפט ברע"פ 4270/03 מדינת ישראל נ' תנובה מרכז שיתופי לשיווק ותוצרת חקלאית בישראל בע"מ (1.12.04):

"מטרתו של החוק היא לשמור ולהגן על ערכים שונים הנתפשים בחברתנו כערכים חשובים, ולקיומם של ערכים אלה נכונים אנו לצמצם את חופש העיסוק על דרך הטלתן של הגבלות להפעלתו של "עסק". כך הוא הערך של שלום הציבור, כך הוא הערך של שמירה על בריאות הציבור ובטיחותו, כך הוא הערך של שמירה על איכות הסביבה ועל איכות החיים בכלל וכך הם הערכים האחרים המנויים, אחד אחד בשורה עורפית, בהוראת סעיף 1(א) שלחוק רישוי עסקים. אלו הן תכליותיו המוצהרות, הברורות והחד-משמעיות של החוק: פיקוח על "עסקים" ועל בתי-עסק להגנה על מטרות חברה וסביבה אלו ואחרות. עצם קיומו והפעלתו של עסק עלול לסכן עניינים החשובים לכלל ולפגוע בהם, ובאמצעות החוק מבקשים אנו לוודא כי כל "עסק" ו"עסק" ינהג דרכיו כך שאותם ערכים לא ייפגעו ולא יינזקו".

12. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** היא משמעותית, בשים לב שעסקינן ב- 3 השלכות פסולת, שבוצעו באותו היום, בהפרש של שעות ספורות, משלוש משאיות ושלושה נגררים.

13. **באשר לנסיבות ביצוע העבירות** נתתי דעתי לכך שההשלכות בוצעו על ידי שתי משאיות שונות ושני נגררים שונים שכולם בסמוך למקום מגוריו. נתתי דעתי לכך שלנאשם אין רישיון עסק לעסוק בתחום של הובלת פסולת. אני ערה לכך שהנאשם הורשע מכח בעלותו בכלי הרכב, ולא נטען כי הוא זה שנהג במשאיות באותה עת, ועם זאת, הנאשם הוא זה שניהל עסק של הובלת פסולת ללא רישיון עסק, והמשאיות כאמור, שפכו את הפסולת ברשות הציבור, במסגרת העסק שניהל.

14. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה שבמקרים דומים, של השלכת פסולת ברשות הרבים והובלת פסולת ללא רישיון עסק מתאים, הענישה נעה ממאסר מותנה ועד מאסרים בפועל, קנסות בסכומים של עשרות אלפי שקלים וענישה נלווית. הענישה משתנה בהתאם לנסיבות, לרבות חלקו של הנאשם (אם הוא נהג או בעלים, כמות העבירות, סוג הפסולת המושלכת, ועוד). ראו למשל:

רע"פ 1452/16 מ.ס פינוי אשפה בע"מ נ' המשרד לאיכות הסביבה (6.11.16): המבקשים הורשעו בעבירה בודדת של השלכת פסולת. על החברה הוטל קנס בסך 65,000 ₪ וכן התחייבות, על מנהלה הוטל קנס בסך 45,000 ₪ וענישה נלווית. ערעור המבקשים על חומרת העונש נדחה. בקשת רשות הערעור נדחתה בהמלצת בית המשפט העליון ובהסכמת המבקשים.

רע"פ 3780/14 **תקלה נגד מדינת ישראל** (29.5.14): המבקש הורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירה בודדת של ניסיון השלכת פסולת. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין 6 חודשי מאסר בפועל, לצד קנס שנע בין 25,000-100,000 ₪ לעבירה המוגמרת ובין 10,000-100,000 ₪ לעבירת הניסיון וגזר על המבקש שישה חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך של 50,000 ₪, 3 חודשי פסילה על תנאי וחתימה על התחייבות. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור על שני חלקיו, אישר את מתחמי העונש שקבע בית משפט קמא וקבע כי לאור העובדה שמדובר בעבירות כלכליות יש להטיל עונשים כספיים משמעותיים. בקשת רשות ערעור נדחתה.

עפ"ג (חיפה) 40095-01-19 מובילי המעיין ואח' נ' מדינת ישראל (14.5.19): המערערים 1-3 הורשעו בשתי עבירות של איסור לכלוך והשלכת פסולת ופינוי פסולת לאתר שאינו מורשה, ובשתי עבירות של עיסוק בעסק טעון רישוי ללא רישיון עסק, ואחד המערערים הורשע בעבירות על חוק שמירת הניקיון, בגין איסור לכלוך והשלכת פסולת ופינוי פסולת לאתר שאינו מורשה. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם כולל קנסות בשווי עשרות אלפי שקלים (נקבעו מתחמים שונים לכל נאשם בהתאם לחלקו בביצוע העבירות) וענישה נלווית. וגזר על החברות קנסות בסך 150,000 ₪ והתחייבות בסך 300,000 ₪ ועל המנהלים קנס בסך 80,000 ₪, התחייבות בסך 150,000 ₪ וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי הפחית את סכומי הקנסות והתחייבויות הכספיות באופן שעל החברות הוטלו קנסות בשווי 120,000 ₪ והתחייבויות בסך 240,000 ₪ ועל המנהלים קנסות בסך 60,000 ₪ והתחייבויות בסך 120,000 ₪.

ע"פ (ב"ש) 44783-10-18 **איבגי נ' מדינת ישראל** (24.5.19): מערער 1 הורשע בביצוע 3 עבירות של השלכת פסולת ולכלוך ברשות הרבים ומערער 2 בשתי עבירות. מערער 1 היה מעסיקו של מערער 2 שעבד אצלו כנהג. מערער 1 הורשע גם בעבירות של השלכת פסולת או חלק ממנה על הקרקע בתחנת המעבר, ללא רישיון או היתר זמני וזאת במשך 4 חודשים, וכן בהפעלת תחנת מעבר לפסולת ללא רישיון וללא התשתיות הדרושות. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע מערער 1 כולל קנס הנע בין 60,000 ₪ ל- 120,000 ₪ לצד ענישה נלווית, ומתחם העונש ההולם בעבירות בהן הורשע מערער 2, נע בין 20,000 ₪ ל- 40,000 ₪. מערער 1 נדון ל-3 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 100,000 ₪ והתחייבות בסך 200,000 ₪ ואילו מערער 2 נדון ל-3 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 20,000 ₪ ופסילה מותנית. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של מערער 2, העמיד את משך המאסר המותנה על 6 שבועות ואת גובה הקנס על 14,000 ₪. יתר רכיבי גזר הדין נותרו ללא שינוי.

עפ"ג (חיפה) 1014-09-17 מדינת ישראל נ' לין-א-מין מרין השקעות ונכסים בע"מ (30.11.17): המשיבים הורשעו בבית משפט קמא על פי הודאתם, בביצוע שש עבירות של איסור לכלוך והשלכת פסולת, עבירות שבוצעו בשני מועדים שונים. משיבים 2 ו-3 הורשעו גם בעבירה של עיסוק בעסק טעון רישוי ללא רישיון עסק כדיון. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם למשיבה 1 כולל קנס שנע בין 30,000-80,000 ₪, מתחם הקנס למשיב 2, בעליה ומנהלה של משיבה 1 נע בין 10,000-30,000 ₪, והקנס ההולם למשיב 3, מנהל התפעול בחברה נע בין 5,000-15,000 ₪. בית משפט קמא גזר על המשיבים את הקנסות הבאים: 30,000 ₪, 10,000 ₪ ו- 5,000 ₪ בהתאמה, וכן התחייבויות כספיות. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המבקשת, ציין כי ראוי להטיל גם מאסרים מותנים, קבע כי המתחמים גבוהים יותר מאשר אלו שהציג בית משפט קמא - כך לדברי ערכאת הערעור: "סבורים אנו שהמתחמים המקובלים בפסיקה הרלוונטית גבוהים מאלה שהציב בית משפט קמא. בקביעת שיעורי הקנס, הבאנו אפוא בחשבון את מתחמי הענישה המקובלים בפסיקה כשמטרת הפסיקה היא להרתיע את הנאשמים

מלהתייחס בהפקרות לאיכות הסביבה", לאחר שנלקח בחשבון שאתח המשאיות היתה תפוסה תקופה ארוכה, וכי אין זה דרכה של ערכאת הערעור למצות את הדין עם משיבים כשמתקבל ערעור המדינה על קולת העונש, הוטלו על המשיבים הקנסות הבאים: 60,000 ₪, 25,000 ₪ ו- 15,000 ₪ בהתאמה, הוגדלו ההתחייבויות ועל משיבים 2 ו-3 הוטלו מאסרים מותנים בני 3 חודשים למשך שנתיים.

ע"פ (מרכז) 40576-06-15 א. נהד בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל (15.11.15): המערערים הורשעו לאחר שמיעת ראיות בביצוע **7 עבירות** של השלכת פסולת ובעבירה של ניהול עסק ללא רישיון, בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 40 ל-60 אלף ₪ וגזר על מערערת 1 קנס בסך 50,000 ₪ ועל מערערים 2 ו-3, קנס בסך 20,000 ₪ כל אחד. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור של המערערים, קבע שהעונש שהשית בית המשפט על מנהלי החברה (מערערים 2 ו-3) גבוה, הן בהתחשב במתחם שנקבע והן בהתחשב בעובדה שמדובר בחברה קטנה ומשפחתית שהנטל נופל עליה ועל מנהליה כאחד. לפיכך, הופחתו הקנסות, באופן שעל מערערת 1 הוטל קנס בסך של 30,000 ₪ ועל מערערים 2 ו-3 קנס בסך של 15,000 ₪ כל אחד.

ע"פ (מרכז-לוד) 25233-11-14 אל סייד נ' מדינת ישראל (10.3.15): המערער הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה בודדת של לכלוך והשלכת פסולת ברשות הרבים, כמו גם ניהול עסק ללא רישיון. המערער השליך פסולת בניין במחצבה נטושה, בסמוך לשוב אלעד. בית משפט קמא גזר על המערער 3 חודשי מאסר על תנאי, 6 חודשי פסילה על תנאי, קנס בסך של 75,000 ₪ והתחייבות בסכום זהה. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור באופן חלקי והפחית את הקנס לסך של 50,000 ₪.

עפ"ג (חיפה) 41577-08-14, **מדינת ישראל נ' מנאע** (13.11.14): המערערים הורשעו בעבירות על חוק שמירת הניקיון, חוק רישוי עסקים וחוק אויר נקי. המערערים השליכו פסולת לרבות צמיגים וגרוטאת רכב, שהוצתה בהמשך. בית משפט קמא הטיל על החברה קנס בסך 15,000 ₪; על מנהלה קנס בסך של 10,000 ₪; ועל הנהג קנס בסך של 5,000 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, קבע כי מתחמי העונש שקבע בית המשפט קמא נמוכים, העמיד את הרף התחתון של הקנסות לחברה על 40,000 ₪ ולמנהלה על 25,000 ₪ ומבלי למצות את הדין העמיד את סכום הקנסות על 50,000 ₪ לחברה, 30,000 ₪ למנהל החברה ו-10,000 לנהג המשאית.

ע"פ (מחוזי חיפה) 53133-07-11 **עאסי שעבאן נ' מדינת ישראל** (12.1.2012): המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של איסור לכלוך והשלכת פסולת ברבים, מטרד לציבור וניהול עסק ללא רישיון. המערער נתפס כשהוא משליך ממשאית שבבעלותו, פסולת בניין, סמוך לערוץ נחל, ללא היתר ורישיון. בית משפט קמא גזר על המערער קנס בסך 80,000 ₪, 4 חודשי פסילת רישיון נהיגה והתחייבות בסך 100,000 ₪. הערעור הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין נדחה.

ת"פ (באר שבע) 25264-04-21 מדינת ישראל נ' אלסייד (4.4.22): הנאשם הורשע, על פי הודאתו בביצוע עבירה של השלכת של פסולת בניין בשטח פתוח ברשות הרבים, השלכה בודדת באמצעות משאית שבבעלותו, וזאת תוך הפרת תנאי רישיון העסק שברשותו. נקבע שמתחם העונש ההולם נע מקנס בסך 35,000 ₪ ועד לקנס בסך 90,000 ₪, ממאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר וענישה נלווית. לנאשם הרשעה קודמת בעבירות דומות. הנאשם נדון לחודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה בן 4 חודשים, קנס בסך של 50,000 ₪ והתחייבות בסך 100,000 ₪.

ת"פ חיפה 57533-05-18 מדינת ישראל נ' א. בטון מואסי בע"מ ואח' (29.1.20): נאשמת 1 הורשעה בביצוע שלוש השלכות פסולת באמצעות שופל, שתי השלכות באמצעות משאית ושני שיטוחים של פסולת באמצעות שופל. נקבע מתחם של קנס כספי, הנע בין 100,000 ₪ ועד 500,000 ₪, וכן התחייבות כספית כפולה והנאשמת נדונה לקנס בסך 150,000 ₪ והתחייבות בסך 300,000 ₪. נאשם 2 הורשע באחריות מנהל לכל מעשי נאשמת 1, נקבע לגבי מתחם קנס כספי הנע בין 40,000 ₪ ועד 80,000 ₪, והתחייבות כספית כפולה, וכן מאסר מותנה המתחיל ב-

3 חודשים, ועד 6 חודשי מאסר, אותם ניתן לרצות בעבודות שירות. נאשם 2 נדון לקנס בסך 40,000 ₪ וענישה נלווית. נאשם 5 הורשע בשתי השלכות פסולת באמצעות משאית, נקבע שהמתחם מתחיל מ- 10,000 ₪ והנאשם נדון לקנס בסך 10,000 ₪ וענישה נלווית.

ת"פ (קרית גת) 36687-04-16 מדינת ישראל נ' גידור הדרום בע"מ (14.9.21): הנאשמים הורשעו לאחר שמיעת הוכחות בעבירות של פינוי פסולת לאתר שאינו מורשה לכך, ונאשמים 1-2, החברה ומנהלה הורשעו גם בעבירה של ניהול עסק ללא רישיון. עסקינן בהשלכת תכולת משאית אחת. נקבע כי מתחם העונש ההולם לחברה כולל קנס שנע בין 30,000-60,000 ₪. מתחם העונש למנהלה נקבע בין 20,000-40,000 ₪ ולנהג בין 8,000-20,000 ₪. על החברה נגזר קנס 35,000 והתחייבות בסכום כפול, על המנהל הוטל קנס בסך 25,000 ₪ וענישה נלווית ועל הנהג קנס בסך 12,000 ₪ וענישה נלווית לרבות פסילה.

ראו גם: עפ"ג (מח' מרכז-לוד) 6288-05-13 **חדיגה נ' מדינת ישראל** (1.12.13); עפ"ג (מח' מרכז-לוד) 35313-07-12 **צארצור נ' מדינת ישראל** (30.12.12); עפ"ג (ת"א) 13950-01-11 ע"פ 17138-01-11 **כהן נ' מדינת ישראל-המשרד להגנת הטבע** (30.03.11); ת"פ (פ"ת) 19901-02-14 **מדינת ישראל נ' עלי סרסור** (21.4.15); ת"פ (שלום נצרת) 23724-10-09 מדינת ישראל נ' סלים ביאטרה (5.1.11); ת"פ (ירושלים) 3164/13 **מדינת ישראל נגד האחים קארי** (12.11.14).

15. באשר לגובה הקנס - עסקינן בעבירות אשר נעברו ממניע כלכלי וישנה חשיבות לענישה כלכלית מרתיעה. גובה הקנס מושפע מהיקף העבירות. עם זאת, ובהתאם להוראת סעיף 40 ח לחוק העונשין, בקביעת מתחם הקנס ההולם יש להתחשב גם במצבו הכלכלי של הנאשם.

ההגנה לא הציגה בפניי נתונים בדבר מצבו הכלכלי של הנאשם אשר יש לקחתם בחשבון לצורך קביעת המתחם.

דווקא מדברים שמסר הנאשם בעדותו ביום 17.5.22, עולה כי אינו במצוקה כלכלית (לדבריו, כל אחת מהמשאיות שבבעלותו שוויה כ- 250,000 ₪ והוא עצמו נוהג ברכב ששווי 2 מיליון ₪ (עמ' 37 ש' 26-28)).

16. לאור כל האמור, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לכלל העבירות שביצע הנאשם בנסיבות שבפני נע מקנס בסך 120,000 ₪ ועד לקנס בסך 300,000 ₪. ממאסר מותנה ועד 10 חודשי מאסר וענישה נלווית.

17. עיינתי בת"פ (אשקלון) 14576-11-22 **מדינת ישראל נ' כהן** (15.6.23), אליו הפנה ב"כ הנאשם. שם, עסקינן היה בנהג שכיר אשר נתן את הדין בגין 2 אירועים של שפיכת פסולת ולכלוך רשות הרבים ופינוי פסולת לאתר שאינו מורשה. הנאשם נדון שם במסגרת הסדר לאחר הליך גישור לקנס בסך 15,000 ₪, התחייבות בסך 30,000 ₪ ו-3 חודשי פסילה על תנאי מלנהוג למשך 3 שנים. ב"כ המאשימה ציין במפורש כי מדובר בהסדר שאינו משקף את המדיניות הנוהגת וכי ניתן משקל רב לכך שעסקינן בנהג שכיר וכי הרווח הכלכלי שבבסיס ביצוע העבירה לא שולשל לכיסו.

בשים לב שבפרשה שפני הנאשם הוא הבעלים של המשאיות, והוא מנהל העסק, לא מתקיים הרציונל שהצדיק

חריגה לקולה מהמדיניות המקובלת, בוודאי כשאין עסקינן במי שהודה במסגרת הסדר שהתגבש בעקבות הליך גישור, אלא במי שהורשע לאחר שמיעת ראיות.

שיקולים בגזירת עונשו של הנאשם

18. בעניינו של הנאשם אין הצדקה לחרוג לחומרה או לקולה ממתחם העונש ההולם, גם לא משיקולי שיקום.

19. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את הנתונים שלהלן:

• לקחתי בחשבון את העובדה שהנאשם לא הודה ולא לקח אחריות על מעשיו. לא מצאתי לזקוף זאת לחובתו, בפרט בשים לב שבסופו של יום הנאשם זוכה מחלק מהעבירות המיוחסות לו. מנגד, בוודאי שאינו זכאי ל"הנחת הודיה" השמורה לאלו שבחרים לקחת אחריות בהזדמנות ראשונה.

• זקפתי לזכות הנאשם את היותו נעדר הרשעות קודמות.

• לקחתי בחשבון את דברי הנאשם כי שילם עשרות אלפי שקלים בגין אחסון המשאיות ולצורך פינוי הפסולת שהושלכה. לא מצאתי ליתן לנתון זה משקל רב בשים לב שלא הוצגו מסמכים רלוונטיים.

20. לאחר שנתתי דעתי לכל אלה, מצאתי לנכון ולמידתי לגזור את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם, הגם שלא בתחתית המתחם.

21. לאור חומרת הנסיבות, ובשים לב שהנאשם הורשע גם בניהול עסק של הובלת פסולת ללא רישיון עסק, היה מקום להטיל על הנאשם לכל הפחות גם רכיב של מאסר מותנה.

זאת ועוד, בשים לב שהעבירות מבוצעות באמצעות רכב, היה מקום להטיל גם רכיב של פסילת רישיון נהיגה, ולכל הפחות פסילה מותנית.

אלא שהמאשימה לא עתרה להטלת רכיבי ענישה אלה, ולא מצאתי להחמיר עם הנאשם מעבר לעתירת המאשימה.

עונשו של הנאשם

22. סיכומי של דבר, מצאתי לנכון ולמידתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. קנס בסך של 160,000 ש"ח או 240 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם לטובת הקרן לשמירת הניקיון.

הקנס ישולם ב- 16 תשלומים חודשיים רצופים ושווים. תשלום ראשון לא יאוחר מיום 1.10.23. הקנס ישולם לטובת קרן שמירת הניקיון.

השוברים יונפקו על ידי המאשימה וימסרו לידי ב"כ הנאשם.

ב. הנאשם יתחייב על סך של 200,000 ₪ וזאת לבל יעבור עבירות בהן הורשע תוך 3 שנים מהיום. במידה ולא יתחייב - יאסר למשך 40 יום. ההתחייבות תחתם במזכירות בית המשפט תוך 30 יום.

זכות ערעור כחוק

ניתן היום, כ"ח תמוז תשפ"ג, 17 יולי 2023, במעמד ב"כ הצדדים.